

have et af de jævnt velstillede og derfor nogenlunde velklædte Børn. Det er *kun Friskolebørn*, jeg har med at gøre, saa ingen af dem er velhavende; men dog er der stor Forskel paa dem, der den meste Tid af Aaret faar daarlig Mad og maaske knap spise sig mætte, og hvis Hjem kun bestaar af et Værelse, og saa de Børn, som bo i en ordentlig 2 Værelsers Lejlighed, er jævnt pænt klædte og som Regel faa varm Middagsmad hver Dag om Sommeren og mindst hver anden Dag om Vinteren. Enten Børnene ere mere eller mindre fattige, saa er det en god Gerning at tage imod dem, at de kunne faa en sund og glædelig Sommerferie; thi god Mad, frisk Luft og Sollys og desuden Ophold i et godt Hjem, hjælper baade Barnets legemlige og aandelige Udvikling fremad.

Jeg *beder* enhver, som har Villie og Evne til paa denne Maade at øve Gæstfrihed mod et fattigt Barn, om at melde sig.

Birgitte Berg Nielsen,

Kommunelærerinde.

Jagtvejen 2, 2den Sal, København L.

Kvinder i Landbruget.

I denne Tid, da det lille Landbrug staar paa Dagsordenen, vil nedenstaaende Artikel, som vi have tilladt os at tage fra „Kristeligt Dagblad“, vist ogsaa have Interesse for dette Blads Læsere.

Mrs. *Virginia M. Crawford* har i „Contemporary Review“ skrevet en Artikel om „Engelske Kvinder og Agerbruget“. Mrs. Crawford har ofret en god Del Tid paa at studere Samfundsforholdene i Belgien, baade paa Landet og i Byerne, og hun har især følt sig slaaet af den Nytte, det belgiske Agerbrug drager af Kvindens Arbejdskraft. England har altid forsømt „la petite culture“. Som Nation, siger Mrs. Crawford, have vi vist en skæbnesvanger Ligegyldighed for saadanne mindre Forretningsforetagender, som vel ikke skabe store Formuer, men ere Velstandskilder for de arbejdende Klasser. Hun haaber, at det maa være den engelske Kvinde forbeholdt at raade Bod paa denne Fejl, men mener, at der, før dette kan ske, maa gøres et stort Forarbejde med Hensyn til Kvindens Oplæring, og henviser her til Belgiens Eksempel:

„Flamlænderne have flere Berøringspunkter med Angel-